

Θεωρία Αναδρομής 1η Σειρά Ασκήσεων

Άσκηση 2

Θα δείξουμε ότι το πρόβλημα είναι αποφάνσιμο κατασκευάζοντας μηχανή Turing που το αποφασίζει. Παρατηρούμε το εξής: οι διαμορφώσεις μιας μηχανής turing $M = (Q, \Sigma, \Gamma, q_0, q_{yes}, q_{no})$ που η κεφαλή δεν περνάει από τη θέση n της ταινίας είναι πεπερασμένες. Συγκεκριμένα κάθε διαμόρφωση μπορεί να κωδικοποιηθεί ως (q, i, w) όπου q είναι η κατάσταση της μηχανής, i η θέση της κεφαλής και w η λέξη που περιέχει η ταινία. Αφού μετράμε τις καταστάσεις που η κεφαλή δεν φτάνει στη θέση n το μήκος της w είναι μικρότερο από n . Άρα όλες οι πιθανές διαφορετικές διαμορφώσεις της M είναι το πολύ $C = |Q| \cdot n \cdot |\Sigma|^n$. Αν λοιπόν τρέξουμε τη μηχανή M για περισσότερα από C βήματα έχουμε τρεις περιπτώσεις:

1. Θα περάσει η κεφαλή από τη θέση n
2. Θα τερματίσει η μηχανή χωρίς να περάσει η κεφαλή από τη θέση n
3. Μία διαμόρφωση θα επαναληφθεί.

Αν συμβεί το τρίτο ενδεχόμενο ο υπολογισμός δεν θα τερματίσει ποτέ αφού η Μηχανή θα επαναλαμβάνει τα ίδια configuration (ο υπολογισμός είναι ντετερμινιστικός) και η κεφαλή δεν θα περάσει ποτέ από τη θέση n αν δεν έχει ήδη περάσει.

Θα χρησιμοποιήσουμε την καθολική μηχανή Turing U για να προσωμοιώσουμε $C + 1$ βήματα της M . Η μηχανή που θα κάνει την προσωμοίωση θα έχει δύο επιπλέον ταινίες από αυτές που χρειάζεται η U . Αρχικά στην μία επιπλέον ταινία εκτελούμε n κινήσεις δεξιά και βάζουμε ένα ειδικό σύμβολο $*$ σε αυτή τη θέση. Στην άλλη κρατάμε έναν δυαδικό μετρητή ξεκινώντας από 0.

Η μηχανή U προσωμοιώνει ένα ένα τα βήματα της M . Σε κάθε βήμα που προσωμοιώνει κάνει τις εξής επιπλέον δουλειές: Κινεί την 1η επιπλέον κεφαλή ακριβώς όπως κινείται η κεφαλή της M , αυξάνει κατά 1 τον μετρητή, ελέγχει αν διάβασε το ειδικό σύμβολο $*$ και αν ναι πηγαίνει στην κατάσταση αποδοχής και τέλος συγκρίνει τον μετρητή με την ποσότητα C και αν είναι μεγαλύτερος από αυτή πηγαίνει στην κατάσταση απόρριψης.

Άσκηση 11

(\Rightarrow) Έστω L μη κενή αναδρομικά απαριθμήσιμη γλώσσα. Τότε υπάρχει απαριθμιτής E που απαριθμεί τα στοιχεία της. Ορίζουμε f ως εξής: $f(n) = \text{το } i\text{-οστό στοιχείο που τυπώνει ο } E$.

- Η f είναι υπολογίσιμη. Θα κατασκευάσουμε μηχανή Turing M_f που υπολογίζει την f . Η M_f λειτουργεί ως εξής: Η μηχανή παίρνει σαν είσοδο n . Ξεκινάει και τρέχει τον E και κάθε φορά που αυτός πηγαίνει στην κατάσταση εκτύπωσης η M_f αυξάνει έναν μετρητή και τον συγκρίνει με το n . Αν οι δύο τιμές είναι ίσες σταματάει τυπώνοντας το στοιχείο που έδωσε ο E .
- Η f είναι επί. Από τον ορισμό ισχύει ότι κάθε στοιχείο $x \in L$ κάποια στιγμή θα τυπωθεί από τον απαριθμιτή και συνεπώς κάθε τέτοιο στοιχείο έχει προεικόνά.

(\Leftarrow) Έστω ότι υπάρχει $f : \mathbb{N} \rightarrow L$ που να είναι υπολογίσιμη και επί. Θα κατασκευάσουμε μηχανή Turing M_L που να ημιαποφασίζει την L . Έστω M_f η μηχανή που υπολογίζει την f . Η M_L δουλεύει ως εξής. Με είσοδο w προσωμοιώνει ένα βήμα της εκτέλεσης $M_f(1)$. Στη συνέχεια προσωμοιώνει 2 βήματα της εκτέλεσης $M_f(1)$ και $M_f(2)$ κ.ο.κ. (δηλαδή σε κάθε "γύρο" t προσωμοιώνει t βήματα των εκτελέσεων $M_f(i)$ για $i \in \{1, 2, \dots, t\}$. Όταν κάποια από τις εκτελέσεις $M_f(i)$ τελειώσει ελέγχει αν η έξοδός της εκτέλεσης είναι ίση με w . Αν είναι αποδέχεται αλλιώς συνεχίζει να εκτελείται κανονικά. Επειδή η f είναι επί κάθε στοιχείο της $x \in L$ έχει προεικόνά δηλαδή για κάποιο $n \in \mathbb{N}$ θα ισχύει ότι $f(n) = x$ και συνεπώς η μηχανή για κάθε στοιχείο της γλώσσας σταματάει αποδεχόμενη.

Άσκηση 12

Διακρίνουμε δύο περιπτώσεις. Αν $\text{Dom}(f) = \emptyset$ τότε $\forall n \in \mathbb{N} \ f(n) = \uparrow$ και συνεπώς έχουμε ότι $\text{Im}(f) = \emptyset$ το οποίο σύνολο είναι αναδρομικό και αναγνωρίζεται από την μηχανή Turing με $q_{\text{αρχική}} = q_{\text{no}}$.

Αν $\text{Dom}(f) \neq \emptyset$ τότε ως μη κενό υποσύνολο των φυσικών το $\text{Dom}(f)$ έχει ελάχιστο στοιχείο, έστω n και έστω $f(n) = m$. Η f λοιπόν δεν ορίζεται για στοιχεία μικρότερα του n και επειδή είναι και φθίνουσα το m είναι το μέγιστο στοιχείο του $\text{Im}(f)$. Άρα $\text{Im}(f) \subseteq \{1, 2, \dots, m\}$ και συνεπώς είναι πεπερασμένο. Όμως κάθε πεπερασμένο σύνολο είναι αναδρομικό.

Για το δεύτερο κομμάτι θεωρούμε ότι $L \subseteq \mathbb{N}$ για να βγαίνει νόημα (το οποίο είναι OK αφού Σ^* και \mathbb{N} είναι ισομορφικά). Η απόδειξη του ζητούμενου είναι ακριβώς ίδια με παραπάνω, δηλαδή είτε η εικόνα των στοιχείων του L είναι το κενό σύνολο, είτε έχει όπως και πριν ελάχιστο στοιχείο.